ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXV

ЧЕРВОНЕ ЗАПОРІЖЖЯ

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 201 (6483) | П'ЯТНИЦЯ, 6 ЖОВТНЯ 1944 РОКУ | Ціна 20 коп.

Поліпшити роботу їдалень

У тяжкий воєнний час партія, уряд і особисто товариш Сталін проявляють невпинне піклування про поліпшення побутового обслуговування трудящих.

Сталінська турбота про трудівників тилу знайшла свій вияв, в першу чергу, в поширенні сітки підприємств громадського харчування і у нас в області. Для потреб громадського харчування виділяються великі фонди продовольства; до їдалень надходять овочі та фрукти з допоміжних господарств, вони одержують багато продуктів для дієтичного харчування, на круге додаткове харчування для стахановців, на трьохразове — для робітників-одинаків і т. інш.

Зовсім невипадково їдальні називають «цехом харчування». Цим підкреслюється їх значення і роль у виробничому житті підприємства. Поліпшення роботи їдальні, як і погіршення її, незмінно позначається на житті колективу заводу чи установи, у позитивний чи негативний бік.

Ось чому святий обов'язок численної армії працівників їдалень та буфетів нашої області домогтися, щоб кожний грам м'яса, жирів, крупи та овочів цілком потрапляв до казана, щоб з них продуктів було виготовлено смачну і поживну їжу, яка цілком би доходила до тих, що харчуються. Відвідувачів їдальні треба обслуговувати культурно, не допускати такого становища, щоб біля кас і столиків були черги, подавати гарячі страви — гарячими, дбати про різноманітність меню, домогтися, щоб у їдальнях було чисто та затишно.

Останнім часом робота ряду підприємств громадського харчування в області помітно поліпшала. Проте, більшість з них продовжує ще працювати незадовільно. В цехах харчування часто-густо трапляються серйозні недоліки, що викликають справедливі нарікання та скарги робітників і службовців.

Як позитивний приклад можна навести їдальню заводу імені Миколи. Ще наприкінці року робота її викликала численні нарікання тих, що харчуються. В завкомі питання про їдальню не сходило з порядку денного. Брудні черги, несмачна їжа — ось що чекало тут на відвідувача. Але варт було керівникам підприємства покласти відповідальність за розшивку цього «вузького місця», підняти на цю справу самих працівників їдальень, популяризувати імена кращих кухарів та офіціанток, цілком правильно прирівнявши їхню працю до праці стахановців, і їдальні перетворились. В них стало чисто, затишно, зникли черги біля кас, посуду стало вдосталь. За літній період меню поповнилось 32-ма новими стравами. Турбота про робітників поставлена тут так, що на виробничих нарадах працівників їдалень обговорювались питання, чому той чи інший стахановець не їв або не доїв поданої йому страви.

Цей приклад — яскраво показує, чого можна досягти при увазі, ініціативі, поворотності, чутливому та вдумливому підході всіх заводських організацій і, в першу чергу, самих працівників їдалень до потреб і вимог робітників.

Та, на жаль, такі їдальні ще поодинокі. В більшості ж діяльність підприємств громадського харчування (як тих, що об'єднує трест їдалень та ресторанів, так і заводських) приму шує бажати багато кращого.

До редакції газети «Червоне Запоріжжя» надходять численні сигнали про те, що часто громадське харчування довірено людям недбалим, позбавленим ініціативи, людям, що безвідповідально ставляться до дорученої їм ділянки роботи, а інколи й просто шахраям, які, при німому потуранні громадського контролю, обкрадають трудящих.

Як ілюстрацію можна навести роботу їдалень заводу, де директором тов. Потьомкін. Після ухвали бюро обкому КП(б)У, що вимагала рішучого поліпшення роботи їдалень, пройшло досить часу, а справи мало чим змінились. Тривають спізнення робітників до цеху через погану роботу роздавальної, браку є чіткості в роботі обслуговуючого персоналу. В їдальні № 3, в залі для інженерно-технічних працівників, брудні ложок браку — їх просто не видають, побоюючись, щоб вони не пропали. Хіба це не обурливо!

Ряд серйозних недоліків, що досі спостерігаються в роботі їдалень, можна було б легко усунути, коли б партійні організації, заводські комітети профспілок, керівники підприємств постійно й серйозно слідкували за станом громадського харчування, вчасно б застосовували необхідні для їх усунення заходи, організовували б дійове змагання по професіях між працівниками їдалень та буфетів.

Велику роль у поліпшенні роботи їдалень має відіграти громадський контроль. Проте, профспілкові організації, за винятком небагатьох (будівком «Дніпробуду», завком «Запоріжсталі»), досі не використовують належного їм у цій справі права.

Підприємства громадського харчування — не те ж виробництво, де відбувається певний технологічний процес і де можливі всілякі удосконалення. Думати над цим, дерзати, поліпшуючи його — обов'язок працівника громадського харчування.

Ставши на передзимовицю стахановську вахту, трудящі області не знають втоми в праці. За цих умов напруженої роботи, для зберігання здоров'я та працездатності трудящих, особливо важливо, щоб підприємства громадського харчування працювали відмінно!

Прийом товаришем Сталіним Й. В. посла США п. Гаррімана

4 жовтня 1944 року товариш Сталін Й. В. прийняв посла США в. Гаррімана. На відзнаку річниці підписання першого протоколу про поставки Радянському Союзу п. Гаррі-ман підніс товаришеві Сталіну бюст президента США Ф. Рузвельта.

На прийомі був присутній тов. Молотов.

Прибуття тов. А. О. Жданова до Хельсінкі

ХЕЛЬСІНКІ, 5 жовтня. (ТАРС). Голова Союзної Контрольної Комісії генерал-полковник А. О. Жданов сьогодні прибув до Хельсінкі. На аеродромі тов. Жданова зустрічали фінський прем'єр-міністр Кастрен, заступник прем'єр-міністра і міністр оборони Вальден, міністр закордонних справ Гаккель, міністр внутрішніх справ Хіділя, заступник міністра транспорту і громадських робіт Вуорі, командуючий морськими силами генерал-лейтенант Вальве, директор протокольного відділу міністерства закордонних справ Хаккарайнен, начальник штабу морських сил контр-адмірал Сундман, юляндський губернатор генерал Хелееус і відповідальні чиновники міністерства закордонних справ.

З боку Союзної Контрольної Комісії тов. Жданов був зустрінутий відповідальними працівниками Комісії.

Вручення ордена Суворова II ступеня начальникові військової місії Народно-Визвольної армії Югославії генерал-лейтенантові Велимиру Терзичу

Голова Президії Верховної Ради СРСР тов. **М. І. Калінін** вручив 4 жовтня в Кремлі **орден Суворова** II ступеня начальникові військової місії Народно-Визвольної армії Югославії генерал-лейтенантові **Велимиру Терзичу**, нагородженому за видатну бойову діяльність і за проявлені при цьому хоробрість і вмілість в боротьбі проти спільного ворога СРСР і Югославії — гітлерівської Німеччини.

ВІДЇЗД З МОСКВИ ПРЕДСТАВНИКІВ ПОЛЬСЬКОГО КОМІТЕТУ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИЗВОЛЕННЯ

3 жовтня з Москви виїхали: голова Краєвої Ради Народової п. Берут, голова Польського Комітету Національного Визволення п. Осубка-Моравський і п. Вітос.

На Московському аеродромі представників Польського Комітету Національного Визволення проводжали: Заступник Народного Комісара Закордонних Справ СРСР А. Я. Вишинський, представник Радянського Уряду при ШКНВ генерал-полковник Н. А. Булганін та інші.

УКАЗ

Президії Верховної Ради СРСР

Про нагородження орденами СРСР вищого командного складу збройних сил Великобританії і Сполучених Штатів Америки

За видатне керівництво операціями по форсуванню Ла-Манша і по вторгненню британських і американських збройних сил у Францію, в результаті чого війська Великобританії і Сполучених Штатів Америки, спільно з французькими збройними силами завдали тяжких поразок німецькій армії, визволили значні частини французької та бельгійської територій з їхніми столицями — Парижем і Брюсселем, а також вступили до Люксембургу і Голландії, нагородити:

Орденом Суворова 1 ступеня

Фельдмаршала сера **Бернарда Лоу Монтгомері.**

Орденом Ушакова 1 ступеня

Адмірала сера **Бертрама Г. Рамсея.**

Орденом Кутузова 1 ступеня

Головного маршала авіації сера **Траффорда Лі Меллорі,**

генерал-лейтенанта **Омара Н. Бродлой.**

Орденом Суворова II ступеня

генерал-лейтенанта **Леонарда Таунсенд Джерою,**

генерал-майора **Д. Лоутона Коллінс.**

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль.
4 жовтня 1944 року.

УКАЗ

Президії Верховної Ради СРСР

Про нагородження орденом Суворова І ступеня лорда хранителя печатки Великобританії лорда Бівербрука і міністра промисловості Великобританії Олівера Літтлтона

За видатні заслуги в справі організації поставок воєнного постачання з Великобританії в СРСР, які відіграли видатну роль в боротьбі проти спільного ворога — гітлерівської Німеччини, нагородити:

Орденом Суворова І ступеня

1. Лорда хранителя печатки лорда **Бівербрука.**

2. Міністра промисловості **Олівера Літтлтона.**

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль.
4 жовтня 1944 р.

УКАЗ

Президії Верховної Ради СРСР

Про нагородження орденом Суворова І ступеня генерал-лейтенанта Марка Кларка, командуючого 5-ю армією США в Італії

За видатну воєнну діяльність по керівництву бойовими операціями союзних військ в Італії в боротьбі проти гітлерівської Німеччини **нагородити орденом Суворова І ступеня** генерал-лейтенанта **Марка Кларка**, командуючого 5-ю армією США в Італії.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль.
4 жовтня 1944 р.

Премії за виконання та перевиконання норм оранки зябу

За постановою Раднаркому СРСР, в МТС та колгоспах встановлюються сезонні норми оранки зябу на кожний гектар, на кожного коня чи пару волів.

Правлінням колгоспів рекомендується нараховувати трактористам МТС, що виконують сезонну норму зяблевої оранки, премії в розмірі до 60 трудоднів, а при виконанні норми виробітку за кожний гектар зябу, зораний понад норму, нараховувати трудодні в полуторному розмірі.

Трактористам може видаватись аванс в рахунок гарантійно-натурального мінімуму не менш одного кілограма зерна за кожний трудодень, вироблений ними на оранці зябу.

Колгоспникам, що виконали сезонну норму зяблевої оранки, на кожного коня, чи пару волів в упряжці, слід нараховувати премії в розмірі до 10 трудоднів, а при перевиконанні норми виробітку за кожний гектар, зораний понад норму, трудодні нараховуються у подвійному розмірі. (ТАРС).

△ △

Влітку 1933 року в одній з авіашкіл молоді курсанти комсомольці Авдєєв і Ніхамін, прикріплені до інструкторів. Разумова, зробили свій перший виліт. Закінчивши школу, курсанти одержали призначення в частини і розійшлись.

Минуло 11 років. І ось нещодавно на одному з аеродромів у визволеному Криму вчитель знову зустрівся з своїми вихованцями. М. В. Авдєєв став уже підполковником, знатним льотчиком Чорноморського флоту, Героєм Радянського Союзу. Він збив 16 німецьких літаків. Доблестю і славою вкрив себе і гвардії майор Д. Є. Ніхамін, який збив 10 літаків противника.

На фото: капітан С. Н. Разумов (у центрі) з своїми колишніми вихованцями.

Фото Є. Халдея.
(Фотохроніка ТАРС).

▽ ▽

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 4 жовтня

Протягом 4 жовтня в Югославії на захід від міста **Врашац** наші війська оволоділи містами і залізничними станціями **Алібупар, Владімірованц**, населеними пунктами і залізничними станціями **Дебольяча, Црепая, Баватско-Кралевічево, Баватско-Новосело.**

На південний захід з румунського міста **Турну-Северін** наші війська з боями просувалися вперед і оволоділи на території Югославії населеними пунктами **Штубік, Ясеніца, Топлак, Оштрелі, Бор, Брестовац, Ніколічево, Звездан, Волік, Івор, Гряпе, Вратарніца** і залізничними станціями **Брестовац, Вратарніца.** Наші війська з'єдналися з частинами народно-визвольної армії Югославії і спільно з ними вели бої по знищенню німецьких військ в районі на захід від **Неготів.**

На інших ділянках фронту — розшуки розвідників і в ряді пунктів точились бої місцевого значення.

За 3 жовтня у повітряних боях збито 5 літаків противника.

Оперативне зведення за 5 жовтня

Протягом 5 жовтня на території Югославії на північ і на південь від міста **Петровград** наші війська, діючи спільно з частинами народно-визвольної армії Югославії, оволоділи містом і залізничним вузлом **Панчево**, а також зайняли понад 50 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти **Олександрово, Бащайд, Меленці, Музля, Ечка, Чента, Баранда, Опово, Сефкерін, Глогоні, Войловіца, Старчево** і залізничні станції **Новакернія, Честорек, Мєленці.** За уточненими даними, на аеродромах в районах Петровград і Врашац наші війська захопили 76 літаків противника.

На інших ділянках фронту — розшуки розвідників і в ряді пунктів йшли бої місцевого значення.

За 4 жовтня наші війська, в результаті боїв місцевого значення, підбили і знищили 37 німецьких танків.

* * *

На території Югославії на південь від міста Петровград наші війська, що діють спільно з частинами народно-визвольної армії Югославії, оволоділи важливим залізничним вузлом і містом Панчево. Це місто розташовано за 14 кілометрів на північний схід від Белграда, на північному березі Дунаю. Радянські частини також вибили німців з великих населених пунктів Войловіца і Старчево, біля ріки Дунай. В ході боїв противник зазнав тяжких втрат. Наші війська захопили у німців багато озброєння і боєприпасів, три склади з продовольством, склад з пальним і два залізничних ешелони з воєнним майном. Взято в полон до 1.000 німців і угорців.

На північ від міста Петровград частини Н-ського з'єднання з боями просунулися вперед на 20 кілометрів і оволоділи вузлом доріг Башайд. Зробивши вмілий обхідний маневр, наші підрозділи відрізали шляхи відходу одній групі противника. Радянські бійці з кількох напрямів атакували німців і знищили понад 800 ворожих солдатів і офіцерів.

На захід від міста Ломжа дві групи німецьких розвідників вночі, під прикриттям артилерійського вогню, намагались переправитися через ріку Нарев. Зустрінуті кулеметним вогнем, гітлерівці були відкинуті. На іншій ділянці противник атакував наші позиції. Радянські артилеристи і піхотинці відкрили сильний вогонь і примусили німців відступити. Незабаром вони поновили атаки, але успіху не домоглися. Відбиваючи ворожі атаки, наші підрозділи винищили понад батальйон гітлерівців, спалили і підбили 15 німецьких танків і самохідних гармат.

* * *

На південний схід від Турка (місто Дрогобичської області) наші підрозділи просунулися вперед і поліпшили свої позиції. На одній ділянці радянські бійці вночі під час суцільного туману зайшли в тил противника і ввірвалися до його траншей. Серед гітлерівців почалася паніка. Перемігши опір окремих груп противника, наші підрозділи оволоділи висотою, що має важливе значення. Знищено до 300 німецьких солдатів і офіцерів. Захоплено трофеї, в числі яких 12 гармат і мінометів, багато кулеметів, автоматів і склад боєприпасів. Взято 60 полонених.

* * *

Трофейні документи, захоплені нашими військами, свідчать про неухильний занепад дисципліни в німецькій армії. Так, наприклад, в наказі командира 23 німецької піхотної дивізії за № 1590 говориться: «...багато солдатів намагаються ухилитися від бою, залишають передній край і під різними приводами уходять в обоз або в тил». Начальник штабу 21 німецької піхотної дивізії Адлер в своєму наказі пише: «Відставання солдатів від своїх частин набрало небувалих розмірів і повинно бути негайно присічено найсуворішими заходами. Створено рухливий загін під командуванням майора Цуккель, який в смузі дивізії буде затримувати тих, що відступають. Затриманих необхідно віддати до польового суду, а потім розстріляти. Про виконання смертних вироків повідомляти в добових наказах». Полонений солдат 552 полку 329 німецької піхотної дивізії Гельмут Шталь розповів: «Нещодавно офіцери оголосили нам наказ командира 10 армійського корпусу про те, що коли будь-яка військова частина відступить, то в усіх її підрозділах буде розстріляно кожного десятого солдата».

Ці факти переконливо говорять про стан дисципліни в німецькій армії. За останній час гітлерівське командування пачками розстрілює солдатів, що відстали від своїх частин і дезертували з поля бою. Однак, шляхом розстрілів не можна запобігти неминучого краху німецької армії.

Гідно зустрінемо річницю визволення Запоріжжя!

ХЛІБ — ДЕРЖАВІ!

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ВАСИЛІВЦІВ

ВАСИЛІВКА. (**Телефоном**). Всі колгоспи району включилися у фронтовий декадник здачі хліба державі. За кілька днів декадника 18 колгоспів уже завершили виконання плану хлібопоставок і натуроплати МТС. Серед них всі колгоспи Царичанської і Верхньокринчанської сільрад. В найближчі два дні закінчують виконання плану колгоспи П'ятихатської сільради. Багато артілей, які раніше відставали, графік вивозки хліба перевиконують. От, наприклад, колгосп «Червоний борець», включившись в декадник, щоденно почав вивозити по 200—250 центнерів хліба. На вивозці зерна, крім коней і машин, використовуються 600 корів.

Не налагодили вивезення зерна державі ще в таких колгоспах, як імені Леніна, імені Чапаєва, «П'ятирічка». Тут розраховують на машини автоколони, а вони працюють з великими перебоями, тому і графік не виконується.

Колгоспи району борються за те, щоб до 10 жовтня повністю виконати план хлібозаготівель.

Г. Зінченков,
секретар РК КП(б)У.

25 МТС ПЕРЕВИКОНАЛИ ПЛАН НАТУРОПЛАТИ

В наслідок добре організованої роботи тракторного парку 25 МТС перевиконали план одержання натуральної оплати за роботу в колгоспах. МТС імені 20-річчя Жовтня, Осипенківського району, виконала план натуроплати на 110 процентів, Велико-Токмацька МТС — на 115, Гайчурська — на 120 процентів. Шістора свого завдання виконала Ново-Миколаївська МТС.

Але загальний хід надходження хліба в рахунок натуральної оплати за роботу МТС по області відстає. Плентаються в хвості МТС — Мелітопольська, Кіпно-Роздорська, Тельманівська, Олександрівська та інші, що виконали своє завдання на 43—56 процентів. Негаразд справа і в таких МТС як Оріхівська, Попівська, Андріївська, що одержали трохи більше двох третин хліба за свою роботу в колгоспах.

В дні фронтового декадника хлібозаготівель МТС Запорізької області повинні домогтися повного завершення плану натуроплати.

В. Ніколаєв.

ПОЧАЛИ ЗЯБЛЕВУ ОРАНКУ

ПОЛОГИ. (**Наш кор.**). Передові колгоспи почали зяблеву оранку.

Колгосп імені Ульянова (голова т. Сова) зорав під зяб 40 гектарів, колгосп «Вірний шлях» (голова т. Гарбуз) — 10 гектарів. Почали зяблеву оранку колгоспи «Соціалізм», імені Шевченка, Ново-Каразівської сільради та інші.

Дошка пошани

За рішенням бюро обкому КП(б)У та облвиконкому на обласну Дошку пошани за дострокове виконання плану хлібозаготівель заносяться:

42. Колгосп «**Січ**», Червоноармійського району, (голова колгоспу тов. **Руденко**).

43. Колгосп «**Червоний партизан**», Червоноармійського району, (голова колгоспу тов. **Марченко**, секретар парторганізації тов. **Заморський**).

44. Колгосп імені **Щорса**, Червоноармійського району, (голова колгоспу тов. **Шпак**).

45. Колгосп «**Червоний шлях**», Червоноармійського району, (голова колгоспу тов. **Обелець**).

46. Колгосп імені **Воровського**, Червоноармійського району, (голова колгоспу тов. **Рябченко**).

47. Колгосп імені **Дзержинського**, Велико-Токмацького району, (голова колгоспу тов. **Сафронов**).

48. Колгосп імені **Горького**, Велико-Токмацького району, (голова колгоспу тов. **Чемерис**).

До нових перемог

Цей день ніколи не зітреться в нашій пам'яті. Рік тому воїни Червоної Армії визволили Червоноармійський район від німецьких загарбників.

Трудящі району зазнали страшних бідувань і горя від німецької окупації. Німецькі людожери зруйнували майже все те, що народ збудував своєю працею та потом. Вони заподіяли збитків лише одному колгоспному господарству більше, ніж на півмільярда карбованців, спалили й зруйнували 505 приміщень тваринницьких ферм і зерносховищ, 184 житлових будинка і культурних закладів, біля 200 приміщень майстерень, млинів, олійниць. На півтора мільони карбованців зазнав збитків завод імені Шевченка. В селі Ново-Гупалівка німці спалили 104 хати, а взагалі по району спалено понад 6.000 хат колгоспників.

Страхітливі звірства чинили німецькі душогуби над мирним населенням. Вони замучили і розстріляли кращих людей району. Лише в одній Воронівській балці, біля колгоспу імені Ворошилова, німці замучили і розстріляли понад 300 чоловік стариків, жінок і дітей. Тисячі юнаків і дівчат вигнано в Німеччину.

Але нічого не допомогло гітлерівцям підкорити радянських людей. Вони продовжували визвольну боротьбу в німецькому полоні. Каменяр тов. Гзсвій, якого по-звірячому замучили на допиті, німецьким душогубам сказав так: «Від мене нічого не діб'єтесь. Я —каменяр і діти мої—кам'яні, від них ви теж нічого не довідаєтесь про партизанів».

— Червона Армія прийде і помститься за все,—заявив перед розстрілом колгоспник артілі імені Шевченка тов. Гресь.

І ось тепер ми вже святкуємо річницю свого визволення.

Пройшов лише один рік, а на звільненій землі уже зроблено багато у відбудові народного господарства.

На заводі ім. Шевченка вже відбудовано ливарний і механічний цехи. Дає продукцію слюсарний цех, встановлено силову станцію.

Успішно розвивається місцева промисловість району. Обозобудівельний промкомбінат за липень і серпень перевиконав план третього кварталу. Миловарний цех виготовив 1.800 кілограмів господарчого мила, 117 відер зроблено робітниками металоремонтної майстерні.

Великих успіхів домоглося колгоспне селянство. Колгоспи Червоноармійського району успішно провели весняну сівбу, значно перевиконавши план, успішно і якісно провели збирання врожаю. Косовицю хліба було закінчено за 12 робочих днів. Вслід за косовицею майже весь хліб було зв'язано і засиртовано. Колгоспи «Січ» і «Більшовик», Матвіївської сільради, перші в районі виконали державні зобов'язання по хлібопоставках. Достроково розрахувалися з державою колгоспи імені Луценка, імені Молотова, «Червоний партизан» та інші. В наслідок перевищення плану врожайності радгоспи «Вербове» здав державі понад план 15.250 пудів хліба.

Колгоспники самовіддано працюють на всіх ділянках робіт, щоб гідно віддячити Батьківщину за своє визволення. Члени артілі імені Петровського, Шевченківської сільради, Степан Шадюк, Василь Ільчик, Олекса Ковзель на косовиці хліба виконували норми виробітку на 200 процентів. По три норми за день давали в'язальниці Ніна Малигіна, Ганна Попел, Текля Шадюк. Трактористка М.-Лукашівської МТС тов. Васичова своїм трактором, який тягнув лобогрійки, викошувала за день по 24 гектари при нормі 14. Комбайнер Запорізької МТС Марія Яценко на молотьбі хліба в артілі імені Леніна своїм комбайном «Сталінець» намолочувала за день по 25 тонн зерна.

Кожен трудовий день поповнює сім'ю героїв радянського тилу, кожний день приносить нові успіхи. В колгоспах району вже відбудовано понад 200 приміщень тваринницьких ферм і зерносховищ, більше як 60 різних майстерень та млинів, відбудовано понад 2.000 хат колгоспників.

Успішно розвивається тваринництво в колгоспах. Ферми укомплектовуються племінною худобою. План розвитку великої рогатої худоби виконано на 110 процентів.

Ці успіхи окрилюють трудящих на дальшу, ще завзятішу боротьбу за урожай, за повну відбудову всього народного господарства і культури.

І. Дейрник,
редактор райгазети.

ДІЛОВЕ ШЕФСТВО

Дружба колгоспників Пологівського району і шахтарів Донбаса зародилась напочатку цього літа. Тоді колгоспники взяли шефство над шахтою треста «Боковантрацит» № 5—6. І відтоді ця дружба ввесь час міцніє. Шахтарі і колгоспники листуються, відвідують один одного.

Днями повернулись з Донбаса посланці колгоспників, що їздили у гості до шахтарів. У подарунок своїм підшефним вони відвезли 310 пудів зерна та крупи, 1.279 пудів овочів, 546 кілограмів свіжих і 45 кілограмів сушених фруктів, 15 телят, 10 поросят.

Шахтарі тепло зустріли своїх шефів. Було влаштовано урочистий вечір, на якому колгоспники і шахтарі розповіли про трудові успіхи і побажали нових перемог в труді на допомогу фронтові.

Делегація привезла листа шахтарів до колгоспників Пологівського району, адресованого на ім'я секретаря райкому КП(б)У тов. Брагіна та голови райради тов. Бакуновича. В листі говориться: «Після німецької окупації наша шахта була зруйнована. До річниці визволення Донбаса від німецьких загарбників колектив робітників, інженерно-технічних працівників і службовців достроково здав до експлуатації першу чергу шахти. Тепер боремось за дострокове закінчення робіт другої черги з тим, щоб ознаменувати XXVII річницю Жовтневої революції пуском всієї шахти і довести видобуток вугілля до 1.000 тонн на добу».

Донецькі гірники у своєму листі гаряче дякують колгоспникам за подарунки: «Ваші подарунки наснажують нас на ще більші виробничі досягнення. Колектив нашої шахти взяв на себе додаткове зобов'язання: надати вашому району допомогу паливом—видобути понад план 200 тонн вугілля...».

П. Буянов.

ЗЄДНАННЯ НАШИХ ВІЙСЬК З ЧАСТИНАМИ НАРОДНО-ВИЗВОЛЬНОЇ АРМІЇ ЮГОСЛАВІЇ

(Від спеціального кореспондента «Красной Звезды»)

Наші війська, що діють на території Югославії, на південь від румунського міста Турну-Северін, в наслідок напружених боїв з німцями, сьогодні знову просунулися вперед. Визволено від німецьких окупантів ряд населених пунктів і залізничних станцій. В наслідок цього просування наші наступаючі війська з'єднались сьогодні з частинами народно-визвольної армії Югославії.

На цій ділянці фронту діють німецькі гірсько-стрілецькі частини. Використовуючи місцевість, зручну для оборони, вони чинять наступаючим вогневий опір і часто переходять в контратаки. Наші частини, розвиваючи досягнутий успіх, збивають німців з їхніх позицій, змушують їх до відходу і винищують. В перші дні наступу тут розгромлені німецька гірсько-стрілецька дивізія, завдано важкої поразки альпійській дивізії і іншим ворожим частинам.

В умовах важкопроходимої гірсько-лісистої місцевості наступ провадиться на ряді напрямів, при чому вздовж основних доріг. Перший удар наших військ завершився очищенням від німців північного та східного виступів Дунаю. Але вирішальні події розгорнулися південніше, де простягається до заходу велика гірська долина, по якій проходять залізничний та шосейний шляхи до міста Ніш.

Німецьке угруповання, що обороняє гірську долину, змушене було перекинути частину своїх сил на захист флангу. Роблячи цей маневр, німці намагались прикрити виходи з гір в долину. Однак, наше командування, використовуючи обстановку, що склалася, кинуло свої основні сили в долину з іншого напряму. Гірсько-стрілецька дивізія німців, що прийняла головний удар наступаючих, була розбита, взаємодіючі частини теж зазнали поразки.

Все ж німці запекло обороняли виходи. Батареї гірських гармат і мінометів противника били по шляхах і багато кулеметних точок перетинали шлях нашим підрозділам. Доводилось вести контрбатарейну боротьбу, викликати авіацію, відбивати винищувальні групи до німецьких огневих позицій, запекло битися в проходах межи гір, у кожному населеному пункті. Виникла потреба, нарешті, в охоплюючому маневрі наших частин, щоб збити ворога з позицій і атаками в різних точках ліквідувати його опорні пункти.

Досить уважно вивчити карту цієї ділянки фронту, щоб зрозуміти, як важко тут застосовувати підхідні маневри по лісистих ярах, що відкриваються з обох боків долини. Стрілецькі частини та підрозділи полку йшли дрібними, легко озброєними групами. Тягачі, транспортери та автомашини здебільшого неможливо було застосовувати через відсутність шляхів. Широко практикувалась кінна тяга, а коли бракувало коней, запрягали мулів, буйволів.

Пристосовуючись до місцевості, наші підрозділи по гірських стежках, по міжгір'ях, по кам'янистих руслах струмків обходили ворожі вузли опору. Розвідники йшли попереду, попереджуючи про засади і перепони. Особливо тяжкою була розвідка лісистих і гірських проходів, зручних для розташування засад противника. Так, направлені у розвідку розвідники сержант Габріашитов і єфрейтор Сукач викрили німецьку засаду, що знаходилась у гірському проході. Тоді інші бійці швидко здерлися на схил гори і закидали німців гранатами. У гірський прохід сприймався підрозділ офіцера Сагітова. Він вийшов до села, де був розташований фланговий опорний пункт противника і несподіваною атакою з тилу вибив звідти німців.

Група наших підрозділів обходила противника південніше села Штубік, використовуючи гірські стежки і русла струмків, що впадають у ріку Тімок. Тут теж відбувались бої з німецькими заслонами і засадами. Другого дня німці розгадали, що їх обходять. Вони почали перекидати вогневі засоби і рухомі підрозділи на фланги, вжівали контратаки силами піхоти з одиничними танками, але не змогли попередити охоплення. Наші передові частини і в числі їх спеціальні рухомі гірсько-стрілецькі групи вже встигли обійти долину з обох флангів.

Над німецькими військами нависла серйозна загроза, і вони почали відступати. Під ударами наших частин з фронту і з флангів цей відступ набрав безладного характеру. Зараз у вузькій гірській долині тривають вперті бої. Вкінець потрібані німецькі частини намагаються вийти звідти по гірських проходах, по лісистих схилах гір на захід. Наші підрозділи повсюди зустрічають їх загородним вогнем гірських гармат, мінометів, кулеметів. Німці зазнають тяжких втрат. Взято полонених.

На іншій ділянці відбулася надто важлива подія. Наші наступаючі частини, просуваючись долиною Дунаю на північний захід, зав'язали бої на східній околиці одного населеного пункту. У цей час частини народно-визвольної армії Югославії просувались з заходу на з'єднання з Червоною Армією. Югослави спустилися з гір у долину і, встановивши зв'язок з нашими частинами, атакували західну околицю населеного пункту. Німецький гарнізон, що підпав під удари з двох боків, намагався відійти на південь, але шляхи відходу вже було перетято і він був майже повністю знищений.

Майор К. Токарев.
(Дівча Армія. „Красная звезда" 5 жовтня).

ІНСПЕКЦІЙНА ПОДОРОЖ МАРШАЛА ТІТО

ЖЕНЕВА, 5 жовтня. (ТАРС). Як повідомляє радіостанція „Слободна Югославія", маршал Тіто відвідав частини народно-визвольної армії Югославії у Мішар, Колубара. Цер та в багатьох інших пунктах Західної Сербії, де він організовував повстання проти німців в 1941 році. Скрізь, де не появлявся маршал Тіто, його з ентузіазмом зустрічали війська й народ.

Дочка Михаловича перейшла на бік народно-визвольної армії Югославії

ЖЕНЕВА, 4 жовтня. (ТАРС). За повідомленням радіо „Слободна Югославія", на визволену територію Сербії прибула дочка Драже Михаловича Зразу ж по прибутті вона представилася воєнним властям і заявила, що втекла від свого батька, бо вважає його зрадником. Дочка Михаловича звернулася до командування з прозьбою зарахувати її до лав народно-визвольної армії.

Другий Прибалтійський фронт.
Автоматники ведуть лісний бій. (Фотохроніка ТАРС).

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 5 жовтня. (ТАРС). У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться:

На північ від Антверпена противника відтиснуто від лінії фортів. Військами союзників взяті пункти Капелен і Стабрек. На північ і на північний схід від Тернгаута досягнуто місцевих успіхів. З захопленням Гільваренбека війська союзників опинились на відстані 5 миль від Тільбурга. На південь від Аргема союзники дещо просунулись в результаті запеклих боїв. На схід від місця вклинення в районі Оверлоон союзники повільно просуваються вперед, тому що наступ сповільнюється заболоченістю місцевості. Піхотні частини союзників при підтримці танків повільно просуваються поблизу Убаха на північ від Аахена.

На південний захід від Меца війська союзників ведуть бої в районі форту Дріан. У секторі Епіналя війська союзників дещо просунулись на південний схід від Сент-Ам. На інших ділянках фронту противник чинив упертий опір. На захід від Бельфора ліквідовано вузол ворожого опору в районі Роншана, де противник продовжує чинити упертий опір.

В Дюнкерку було оголошено короткє перемир'я, щоб дать змогу евакуювати цивільне населення міста.

Авіація союзників надавала підтримку наземним частинам і вчинила нальоти на ворожі об'єкти у Західній і Північно-Західній Німеччині та Голландії. Бомбардуванням було піддано також ворожі підводні човни і укриття, що будуються для них в Бергені (Норвегія).

ЛОНДОН, 5 жовтня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій говориться, що американські і англійські частини 5-ої армії, не зважаючи на запеклий опір противника, значно просунулись вперед в напрямі до долини ріки По. Американські війська оволоділи важливою висотою Моннте Венере і вели тяжкі бої за 1.000 ярд на південь від міста Лойано—важливого вузла доріг на головному шосе Болонья—Флоренція.

В Егейському морі продовжувались операції флоту.

Авіація союзників атакувала ворожі воєнні об'єкти в басейні Егейського моря, бомбардувала скупчення ворожих військ і транспорту противника в зоні боїв та на північ від неї. З'єднання Балканської авіації завдавали ударів по комунікаціях та інших об'єктах противника в Югославії.

Наліт англійської авіації на Кассель

ЛОНДОН, 4 жовтня. (ТАРС). Англійське міністерство авіації повідомляє, що в ніч на 4 жовтня літаки „Москіто" вчинили наліт на Кассель, а також на об'єкти противника в Західній Німеччині.

Бомбардування Мюнхена

ЛОНДОН, 5 жовтня. (ТАРС). Як передає агентство Рейтер, вчора до 750 важких бомбардувальників, що входять до складу Середземноморської авіації союзників, вчинили наліт на сортувальну станцію в Мюнхені і на залізничні колії в Бренері. У Мюнхені літаки союзників були зустрінуті інтенсивним вогнем зенітної артилерії противника. Німецька авіація не вчинила ніякого опору.

Гітлерівці насильно мобілізують болгарів, що перебувають в Німеччині

СОФІЯ, 4 жовтня. (ТАРС). Як передає софійське радіо, болгарське міністерство закордонних справ одержало відомості про те, що всі болгарські робітники та студенти, які проживають в Німеччині,—а їх у Німеччині налічується десятки тисяч,—примушуються німецьким урядом до вступу в загони, призначені для війни проти Болгарії, і насильно надсилаються на німецькі військові заводи.

Болгарський уряд розглядає ці дії німецького уряду, як порушення Газаської конвенції. Болгарський уряд заявив протест проти цих дій німецького уряду.

В Німеччині віде розміщувати тих, що евакуюються

СТОКГОЛЬМ, 4 жовтня (ТАРС) Газета „Стокгольмс тідніген" повідомляє: евакуація населення з західних районів Німеччини раптово припинена. Це пояснюється тим, що в Німеччині віде розмістити біженців. За останній тиждень залишилися без притулку три з половиною мільони чоловік. Всі школи надані в розпорядження біженців. Надалі дозволяється евакуювати тільки вищих працівників гітлерівської партії, вагітних жінок і дітей, що особливо скомпрометували себе своїми діями.

Прибуття до Хельсінкі Радянської Делегації для позначення кордону району Порккала-Удд

ХЕЛЬСІНКІ, 4 жовтня. (ТАРС). Сьогодні до Хельсінкі прибула Радянська Делегація в Змішаній Радянсько-Фінляндській Комісії для позначення кордону орендованого Радянським Союзом у Фінляндії району Порккала-Удд. Радянську Делегацію очолює т. А. М. Олександров.

Сьогодні ж відбувся перша зустріч Радянської Делегації з Фінською Делегацією.

Діяльність конгресу радянсько-американської дружби

НЬЮ-ЙОРК, 4 жовтня. (ТАРС). Національна рада американо-радянської дружби повідомила, що замість щорічного конгресу американо-радянської дружби, який звичайно скликається в Нью-Йорку, і цьому році традиційне святкування радянсько-американської дружби, яке організується національною радою американо-радянської дружби, буде відзначено рядом спеціальних конференцій і масових мітингів в різні дні в усіх містах Сполучених Штатів.

Виховання кадрів та піклування про них

Любовно вирощувати кадри, по-батьківському виховувати їх і згуртовувати колектив в єдину дружну сім'ю—ось одне з вузлових питань діяльності командирів виробництва Підприємству, до колектив згуртований, де до добору, виховання та задоволення потреб кадрів підходить індивідуально, враховуючи здібності окремо кожного робітника, не страшні труднощі—тут завжди забезпечений успіх у роботі.

Ось чому, беручись до відновлення зруйнованих цехів, керівництво мелітопольського заводу імені Мікояна перш за все потурбувалось про добір людей для кожної ділянки зокрема.

Першими прийшли на завод дружини фронтовиків, інваліди війни та праці, підлітки—юнаки та дівчата. Всі вони, в більшості своїй, вперше переступили заводський поріг. Їх треба було навчити спеціальності, прищепити любов до заводу.

З цього ми і почали. Відбудовчі роботи вимагали спеціалістів—будівників. Ми відібрали групу в 50 чоловік і старі майстри почали навчати їх теслярської та штукатурної справи, готувати каменярів. Охайно й міцно складені стіни цехів, добротна обробка контори жилих будинків, їдальні, ливарного цеху, велика кількість меблів, в яких завод не відчуває нестачі,—все це справа рук наших молодих будівників. Серед них особливо відзначаються знанням справи тт. Коломбет, Смірнов, Яременко, Романов і багато інших.

Відбудова цехів вимагала підготовки кадрів експлоатаційників—слюсарів, токарів-фрезальників, інструментальників, ливарників. І коли на заводі ще не було, по суті, жодного верстата, ми вже організували групу в 30 чоловік і почали готувати з них токарів. Під керівництвом інженерів вони спочатку проходили лише теоретичну підготовку і закінчили її саме на час пуску верстатів. Але і біля верстатів два місяці потім їх продовжували вчити старі майстри. Водночас ми організували ремісниче училище, що його з радістю заповнили близько 200 молодих підлітків. Так само, як і токарі, вони спочатку оволодівали тільки теорією, а потім в створених цехах приступили до практичних справ. І треба сказати, що наші майстри—старі кадровики заводу—прикладали чимало праці та старання, щоб підготувати собі гідних помічників. Більшість їхніх вихованців чудово освоїли свої спеціальності і показують тепер зразки соціалістичного ставлення до праці.

За приклад такої чесної і самовідданої праці може правити праця колишньої домогосподарки, зараз гарного слюсаря т. Госухи. Вона щоденно дає по дві з половиною норми. Такого ж виробітку досягли колишні хатні господарки, тепер слюсарі тт. Стишна, Пшенична, Рулева, Неделько й інші. А вони ж на заводі працюють лише по півроку. Високопродуктивно працюють також і наші молоді токарі тт. Зільбер, Довіпський, Скворцов, Волчегурський, Токарева, Алейніков та інші. Вони систематично виконують завдання на 150—200 процентів.

А ось молоді хлопці — ливарники тт. Н. і К. Серьогіни, Риков. На завод вони прийшли вперше і, побачивши вагранку, з незвички, боялись навіть підійти до неї близько. Тепер же ці юнаки правлять за зразок для всього колективу цеху, тримаючи виробіток на рівні 200—250 процентів завдання.

Успіхи колишніх учнів ремісничого училища може засвідчити хоча б той факт, що 40 чоловік з них дніми будуть підвищені в 5-й і 6-й розряди.

Своєчасна підготовка кадрів дала можливість без розкачки почати експлуатацію обладнання, що ставало до ладу і до випуску продукції. Нещодавно наш молодий колектив відсвяткував перемогу—виготував взаєморучно перший дизель. Успішне випробування його ще більш підбадьорило робітників, інженерів і техніків, влило в них нові сили та енергію для подолання труднощів і цілковитого освоєння технологічного процесу.

Але виховання кадрів і закріплення їх на виробництві неможливо без постійного батьківського піклування про побут людей, про задоволення їх культурних потреб. Заводська парторганізація постійно нагадує: обов'язок кожного командира виробництва—щоденно сточувати увагою робітничий колектив, слідкувати за тим, щоб робітник мав гарне, культурне житло, щоб він жив у достатку. І керівництво заводу за допомогою партійної, профспілкової та комсомольської організацій, не зважаючи на труднощі війни, все ж чимало зробило в цій справі.

На заводі є хороша їдальня, в якій організовано трьохразове харчування. Стахановцям, крім того, видається ще і додаткове посилене харчування. Багатий урожай овочів на допоміжному господарстві дає можливість регулярно постачати робітників овочами і заготовити їх в достатній кількості на зиму.

Непогано постачається наш колектив і промтоварами. Досить сказати, що на заводі протягом літа кожний робітник одержав по комплекту промтоварів. Для ремісничого училища виготовлений спеціальний одяг за формою.

Всі без винятку робітники заводу забезпечені квартирами. Більшість їх за допомогою заводоуправління цілком підготовлена до зими. Ми домоглись того, що і в їдальнях, і у магазинах майже ліквідовано черги. Велику роль відіграло в цьому змагання між робітниками ВРП та робітничий контроль.

Багато уваги заводоуправління та громадські організації заводу надають боротьбі за культуру на виробництві та охороні праці. Усюди біля робочих місць поставлені необхідні огорожі, є бачки для питтєвої води, вивільники з рушниками, регулярно видається робітникам мило.

Але зроблене в галузі культурно-побутового обслуговування робітників нас ще не задовольняє. Заводоуправлінню за допомогою громадськості заводу багато чого треба доробити.

Готуючи гідну зустріч Великому Жовтню, робітники нашого підприємства докладають всіх зусиль, щоб додержати свого слова—достроково виконати жовтневий план. Допомагаючи в цьому робітникам, керівництво заводу, з свого боку, докладає всіх зусиль до того, щоб ще більшою увагою та піклуванням оточити свій колектив, ліквідувати недоліки в роботі їдалень і магазинів і тим самим сприяти дальшому неухильному зростанню продуктивності праці.

С. Бонзик,
директор заводу імені Мікояна.

ТВОРЧА ЗУСТРІЧ

В Палаці піонерів 4 жовтня відбувся вечір зустрічі письменників-початківців м. Запоріжжя з колективом вокально-танцювального ансамблю «Дніпрельстан», організованій редакцією газети «Червоне Запоріжжя».

Після відкриття вечора з словом про роботу літоб'єднання при редакції газети «Червоне Запоріжжя» виступив письменник-драматург Ю. П. Дольд-Михайлик. Потім прочитали свої твори члени літоб'єднання.

Микола Березовський прочитав вірш «Зустріч», Ілья Попов—байки («Свиня», «Цвіркун», «Пан і шкапа»), Надія Хорішко—вірш «Костер». З читанням своїх віршів виступили також Василь Гордєєв (уривок з поеми «Сталінград»), Савицький — «Тульський самовар». Вірші Ю. Сагайдака і Н. Копи прочитали артистки Коломойцева і Плахтій.

У другому відділі творчої зустрічі виступив хор під керівництвом Л. І. Усачова. Перед концертом керівник ансамблю композитор Усачов коротко розповів про творчий шлях ансамблю. Концерт розпочався «Піснею про Сталіна» (музика Усачова на слова М. Рильського). Ансамбль виконав ряд пісень сучасних композиторів, а також народних пісень і танців.

Про проведення перевірки повноти обліку чисельності робітників та службовців та фондів зарплати за вересень місяць 1944 р.

Рішення виконавчого комітету Запорізької обласної Ради депутатів трудящих

м. Запоріжжя № 677 30 вересня 1944 р.

З метою одержання повних і вичерпних даних про чисельність і фонди зарплати робітників та службовців за вересень місяць 1944 року в усіх державних, кооперативних та громадських підприємствах установах та організаціях, що знаходяться на території області, виконавчий комітет обласної Ради депутатів трудящих **УХВАЛЮЄ:**

1. Для забезпечення повноти обліку зобов'язати всі обласні установи та організації подати уповноваженому Держплану при РНК СРСР по Запорізькій області список всіх підвідтих їм підприємств та установ не пізніше 5 жовтня.

2. Зобов'язати державні, кооперативні та громадські підприємства, установи і організації подати звіти про чисельність та фонди зарплати робітників і службовців за вересень місяць 1944 року в такий термін:

а) всі підприємства, установи та організації в районах райінспекторові ЦСУ не пізніше 5 жовтня;

б) всі обласні установи та організації звіт про апарат обласної контори та зведення за всі підвідтні підприємства, організації та установи—управлінню статистики уповноваженого Держплану при РНК СРСР по Запорізькій області не пізніше 10 жовтня 1944 року.

Заступник голови виконкому Запорізької обласної ради депутатів трудящих А. МІНАКОВ.

Секретар виконкому Запорізької обласної ради депутатів трудящих І. РОМАНЕНКО.

Відповідальний редактор О. ШАБАЛІН.

ВЕ—01284 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління поліграфії, вул. Ільіча, 24. Адрес редакції:ріг вул. Жуковської і Тургенівської, 56. Тел.: 2-49, нічної редакції—3-50.